

Aleksander Lazarevic firar 35 år som tränare. Foto: Camilla Lagerman

35 år som tränare: "Har gjort mig till en bättre människa"

Publicerad: 17 mars 2023

Författare: Camilla Lagerman

Efter hela 35 år som tränare brinner passionen för fotbollen fortfarande lika starkt hos Aleksander Lazarevic. I en öppenhjärtig intervju berättar han om sina år inom sporten, och vad som format honom till den människa och ledare han är idag. - Jag ville egentligen bli präst, men jag tror inte jag skulle blivit en så bra sådan, skrattar han.

I Aleksander Lazarevic unga år spelade han både hockey, handboll och schack, men som 10-åring vann fotbollen hans hjärta, och har sedan dess aldrig släppt taget. Som 18-åring fick han sitt första tränaruppdrag, då för IFK Lindesbergs juniorlag. Nu, 35 år senare är han ungdomsansvarig i föreningen och tränar sitt pojklag, som han menar är det bästa laget han haft.

- Janne Jansson övertalade mig att bli ledare för IFK Lindesbergs juniorlag, det var ingen ordning, och de tränade knappt, berättar Aleksander.

Kort därefter spelade de match mot Karlslunds IF och förlorade med 11-0. Några månader senare möttes lagen igen, då i Örebrocupen.

- Vi tränade otroligt mycket löpning och teknik, sedan mötte vi Karlslund i semifinalen. Vi förlorade med 2-1, men det var för mig ett bevis på att man kan göra mycket med disciplin och träning, säger han.

Sex år senare, 1994, kände han att det var dags att satsa, och det ordentligt. Men hans träningsmetoder började ifrågasättas, och när klubben beslutade sig för att sparka honom värvades han av Karlslunds IF.

- Jag bestämde mig för att vi skulle satsa för att komma upp i juniorallsvenskan inom några år, vilket vi faktiskt gjorde redan året efter. Klubben tackade dock nej på grund av kostnader, och det sitter kvar som en tagg i hjärtat än idag. Man började också ifrågasätta mina metoder, och till slut sparkade de mig.

Den efterföljande tiden i Karlslunds IF blev en tid som Lazarevic menar har format honom och satt avtryck i hans sätt att arbeta.

- Den formade mitt sätt att vara, hur man arbetar med barn och unga, föräldragrupper och inte minst ledarskap. Min målsättning var att vi skulle spela SM-slutspel, och det var nog inte många som trodde att jag var riktigt frisk, men vi gjorde det och kom till slut femma i Sverige, skrattar han.

Aleksander Lazarevic på den
plats han älskar, Kroatien. Foto:
Privat

Det är dock inte bara tiden i Karlsrund som har format hans person, även de många somrarna i Balkan ända sedan barndomen, har varit av stor betydelse.

- Jag var mycket där på somrarna och såg mycket fotboll, jag hade sådan tur att min mammas bror kände mycket folk inom fotbollen, så jag fick träffa spelare från bland annat Röda Stjärnan och Hajduc Split. Jag hävdar att Balkans ledarskap och teknikträning är den bästa i Europa, det kan se väldigt trist och tråkigt ut, men det ger effekt.

Även om Aleksander är född i Sverige, så har han sina rötter i det forna Jugoslavien. Just Balkan, och numera framförallt Kroatien, har blivit en viktig plats för honom.

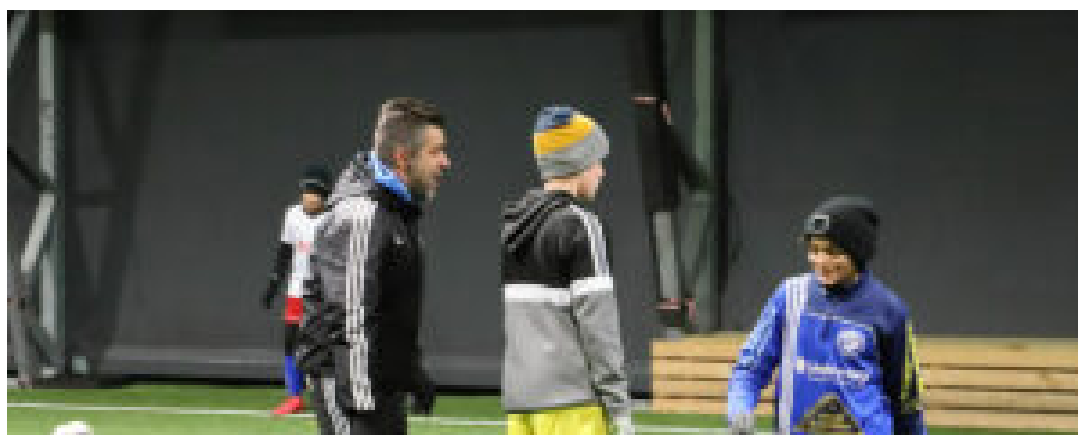
- Jag och min familj åker till Kroatien varje sommar, till Dalmatien. Jag känner mig hemma där, det är där jag läker och hämtar kraft. Jag älskar Sverige, men min dröm är att bo där som äldre.

Efter en fallolycka för närmare sju år sedan, valde han att sluta som juniorlagstränare och istället satsa på en dröm han haft länge. Något som visat sig bli ett lyckosamt drag.

- Jag hade en dröm om att få träna ett lag från början, och det blev pojkar födda 2010 i IFK Lindsberg. Det kommer bli mitt bästa lag, det ser jag redan nu. De här killarna har gjort mig till en bättre människa och tränare, säger Aleksander med tårar i ögonen.

Som tränare för pojklaget har hans arbete dock inte stannat på fotbollsplanen, utan han har även nära kontakt med skolan för att kunna fånga upp om det förekommer mobbing eller liknande inom gruppen.

- För mig är det viktigt att jobba med rätt saker, att komma i tid, visa respekt, sköta sin utrustning, sköta skolan, göra läxor och lyssna på sina föräldrar. Jag kan erkänna att jag fostrar dem, vi pratar mycket om mobbing, trakasserier, sexism och sociala medier. Jag tycker det daltas för mycket idag, många tycker att fotbollen ska vara en frizon, och för någon som exempelvis har problem med matten i skolan så kan det absolut vara det. Men om du beter dig illa i skolan ska det absolut inte vara en frizon att komma och spela fotboll, säger han.

Arkivfoto: Camilla Lagerman

I pojklagets spelsätt kan man lätt se att Lazarevic har influerats av Balkans sätt att spela fotboll, något han inte heller sticker under stolen med.

- Jag kan absolut vara ganska tuff och krävande i mitt ledarskap, men jag ger också väldigt mycket kärlek till killarna. Det många kanske inte förstår är att 70-80 procent handlar om ledarskap, det är därför det är så oerhört viktigt. Jag har också fantastisk hjälp av mina ledare, de värdesätter jag otroligt högt!

Något som diskuterats flitigt i media är huruvida barn ska tävla inom sporten, där det råder delade meningar. Även kring pojklaget har detta diskuterats, då man gick ur föregående säsong med noll förluster, men valde att inte gå ut med det.

- Det är fullt att vara bäst, det är jag rädd för. Det borde inte vara så, barnen själva vet vilka som vinner och inte vinner. Jag tror det handlar mer om att utbilda föräldrar och oss vuxna, hur vi ska hantera lycka och misslyckanden och hur man coachar barnen. Vi tävlar, men på rätt sätt, det gäller att se alla människor, ingen ska må dåligt.

Pojklagets fina resultat har dock spridit sig bland klubbarna, vilket gjort att man fått förfrågningar om att möta lag från bland annat AIK och Brommapojkarna.

- Vi har fått en otroligt fin gemenskap med Brommapojkarna, som var här och spelade Benjamins minne bland annat. I början av året mötte vi ett av Sveriges bästa pojklag och förlorade med 3-1, så vi är nästan där. Det är en ynnest för Lindesberg att ha ett så otroligt bra pojklag, sedan är det inte så många lag som har en tränare med 35 års erfarenhet, säger Lazarevic och avslutar:

- Det här blir mitt sista lag, i IFK. De betyder väldigt mycket för mig, det ska bli kul att se hur långt de kan gå.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/35-ar-som-tranare-har-gjort-mig-till-en-bättre-manniska/>